

חיבור מתוך שליחות

הרב אלישע וישליצקי זצ"ל:
שליחות כמשימת חיים

הרב גבי קדוש

שליחותו של משה רבנו שקבל על עצמו בפרשתנו הוא קריאת כוון לתפקידנו וייעודנו בעולם. ביום השנה של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל שחל בכה בטבת, נעסוק בענייני שליחותנו בעולם.

מי היה הרב אלישע וישליצקי זצ"ל? מה סוד שליחותו בעולם? אם היינו שואלים אותו היה ודאי אומר 'איש פשוט מירושלים', לעולם לא החזיק מעצמו, לעולם לא אמר את המילה 'אני'. תלמיד חכם בהיקף אדיר, כתב ספרים הרבה [ושמו נכתב עליהם בהסתרה שבהסתרה...]. ותורתו נשמעה בכל רחבי הארץ במסירות אין קץ. כתת רגליו ממקום למקום, בעיר ובספר, בישיבות ובגרעינים, בתנועות הנוער ובישובים. לא בשביל ללמד אחרים אלא בשביל להיות עם אחרים. הרב תמיד עודד ודחף קדימה, ייעץ ויותר מכל היה שותף אמת, כל מפגש עמו הרגשת שהרב ממש מבין מה אתה חש ועל מה אתה מדבר, לא אמר מעולם מה שאתה רוצה לשמוע ומאידך לא אמר מה שהוא מעוניין להשמיע, אלא ממש בגדלות עצומה, התפשט מעצמיותו והתלבש בעצמיות הצד השני, וממקום זה התחבר וייעץ, הדריך ועודד.

דבר מרכזי באישיותו של הרב אלישע היא השליחות. להרגיש שאתה שאתה עבד, שאין לך מעצמך כלום. שליחות ללא גבולות. משימתו בחייו נבעה מגודל הענווה שניחן בה, אתה שליח של ריבונו של עולם, אתה לא עושה את זה בשביל עצמך, אתה בכלל לא בעסק... באהבה ובגבורה גדולה אתה מכתת רגלך בכל הארץ מצפון, לדרום ולמרכז ולא מוותר לעצמך וגם אתה חולה ובקושי הולך, ובקושי נושם אך זו שליחותך בעולם ויש מישהו מבית שאן או דימונה או שדרות או גוש קטיף שמחכה לך שתחבר אותו, שתרומם אותו, שפשוט תהיה איתו אז אתה כבר בדרך ואתה מגיע וכאשר אתה שם, כולם ממציאים את עצמם מחדש, מתרעננים בכוחות מחודשים מגלי האהבה שהרעפת עליהם.

הרב אלישע ראה עצמו כיבריה התיכון' במשכן אשר חיבר את כל הקרשים, בלי להתבלט ובלי לקבוע כיצד ינהגו אחרים וכן נאמר על ידו באחת מסעודות הפורים [חוברת הבריה התיכון]:

'מה עושה ה'בריה התיכון'? אומר לקרשים: 'אני איתכם, אני אתקפל, אני אוותר לכאורה על זקיפות הקומה, אני לא אבלוט... הבריה התיכון כל הזמן בעמדה של מסע, לכן הוא התנאי של יכולת התנועה בו, מפני שאי אפשר לנוע אם לא ישרים, אם לא מוכנים לשרת את השכינה ולנסוע בהתחדשות הדורשת תסיסה, הדורשת לא להיות מפונקים, הדורשת לא להיות פאסיביים... מי אמר שבאת לעולם בשביל להיות המשכן, אולי נולדת בשביל להיות קרש. מי אמר שנולדת להיות קרש, אולי נולדת בשביל להיות המילימטר האחרון ב'בריה התיכון'. ואם תעשה את תפקידך שבשבילו נולדת – 'אַשְׁרֵיךָ וְטוֹב לְךָ'. גם בתוך חבריך בישיבה, בצבא, בחקלאות, בהתיישבות, בכל מקום, בכל תפקיד אפשר להיות שייך ל'בריה התיכון'... אתה עייף, הגוף שלך עשה הרבה דברים חשובים, אתה רוצה ללכת לישון. זה דבר מאוד חשוב, דבר אנושי. אבל באיזה מקום נמצאים אנשים שעכשווים ברגעים האלה כדי להיות 'בריה תיכון' של עצמם הם צריכים שתבוא אליהם. קח את העייפות שלך איתך, שים אותה באיזה תיק צד על הכתף ותיסע. אם אתה 'בריה תיכון' של עצמך אתה יכול להיות גם 'בריה תיכון' של אחרים'.

עד כמעט יומו האחרון המשיך בשליחותו לחבר ולהתחבר, את העם שכל כך אהב לאבינו שבשמיים. נזכה בעז"ה מכוחו להמשיך ביתר שאת וביתר עוז, בענווה גדולה את שליחותו בעולם.

כיום, שנתיים אחרי הסלותו של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל, נדרשים אנו להמשיך את שליחותו, להמשיך את 'תורת החיבורים' בעולמנו. ב"ה רבים המקומות שקובעים בבתי במדרש, בתלמודי תורה, בישיבות ובקהילות, בתנועות הנוער ובגרעינים לימוד בתורתו וממשיכים את דרכו הייחודית בריבוי והפצת התורה הגואלת בחבלי משיח, חיבורה לכל שכבות האלוסיה מתוך ענווה וציפיית הישועה.